

Brexit: els costos d'un "no acord"

RAUL

RAMOS

AQR-IREA, Universitat de
 Barcelona

Quan falten menys de dos mesos per al 30 de març del 2019, la data en què el Regne Unit passarà a ser considerat un "tercer país" en l'àmbit de la Unió Europea, cada vegada sembla menys probable que es pugui arribar a un acord entre les dues parts que reguli aquesta nova situació. La probabilitat del "no acord" ("no-deal Brexit"), també conegut com "Brexit dur" ha augmentat significativament després que el Parlament britànic rebutgés a mitjans de gener d'enguany la proposta d'acord a què havien arribat el govern de Theresa May i la Comissió Europea. En aquest nou context, els costos econòmics tant per al Regne Unit com per a la Unió Europea augmenten considerablement respecte als que s'havien previst inicialment.

Un dels primers estudis (i dels més influents) sobre els costos econòmics del Brexit va ser el que va publicar el Banc d'Anglaterra el maig del 2016, és a dir, abans del referèndum del 23 de juny. Aquest informe ja assenyalava tres tipus d'efectes sobre l'economia britànica: els costos associats als possibles canvis en els fluxos comercials, d'inversió i de persones derivats de la sortida de la UE, els derivats de la incertesa associada al procés i l'impacte sobre els mercats financers. La combinació dels tres efectes resultava clarament perjudicial per a l'economia britànica. Estudis posteriors han quantificat aquests impactes en una caiguda del PIB *per capita* d'entre l'1,0% i el 10% durant els anys posteriors al Brexit en funció de com es negociés la sortida. Una sortida no negociada fa que els efectes esperats s'acostin més al límit superior d'aquest interval.

Els efectes econòmics sobre la resta d'estats membres de la UE serien també negatius, però

LLUÍS ROMERO

Diversos estudis han quantificat aquests impactes en una caiguda del PIB 'per capita' entre l'1,0% i el 10% durant els anys posteriors al Brexit

d'una magnitud clarament inferior, tot i que per als principals socis comercials europeus del Regne Unit, com ara Irlanda, els Països Baixos i Bèlgica, serien clarament apreciables. Ara bé, cal no oblidar que actualment la factura pendent del Regne Unit amb la UE es quantifica entre els 45.000 i els 55.000 milions d'euros, una xifra que representa al voltant de l'1% del pressupost del Regne Unit, però que representa el 6,5% del pressupost de la UE i que es troba

en risc en l'actual escenari.

Des d'una perspectiva política, en canvi, el Brexit podria fer possible que a la Unió Europea s'adoptessin reformes orientades a aprofundir la integració dels estats membres i que fins ara no havien estat possible a causa de la diferent visió que mantenia el Regne Unit. De fet, al mig del procés, i coincidint amb la data de commemoració del 60è aniversari de la signatura del Tractat de Roma, la Comissió Europea va publicar l'1 de maig del 2017 un document estratègic sobre el futur d'Europa amb la vista posada en les eleccions europees que ja tenim a tocar, i que tenia com a objectiu millorar el vincle entre les institucions europees i els ciutadans per enfortir la dimensió social del projecte. Esperem que en l'actual context d'escalada del proteccionisme en l'àmbit global, aquesta nova oportunitat es pugui aprofitar per progressar en la construcció europea.